

+

Homilie op 31-12-2017, Feest van de H. Familie, Jaar B.

Dierbaren,

Er stond een parel van een uitspraak in onze eerste lezing van vandaag: “[...] *wie zijn vader gehoorzaamt verkwikt het hart van zijn moeder (Sir 3,6)*”. Het zijn woorden die een grote harmonie ademen, de harmonie van een mooi en goed gezin. Het zijn slechts enkele woorden, maar zij roepen heel veel op: een diepe liefdesband tussen man en vrouw, en tussen kind en ouders. En “*de liefde komt van God*” (1 Joh 4,7), zodat we Hem als de uiteindelijke bron van deze harmonie mogen zien.

“*Wie zijn vader gehoorzaamt verkwikt het hart van zijn moeder*”. Als wij deze geïnspireerde woorden uit het Oude Testament met een christelijk oor trachten te verstaan, klinkt daarin eigenlijk al door, wat St. Paulus in de tweede lezing voor zijn Kolossenzen – en voor ons – nog rijker ontvouwt. De harmonie wordt door hem in vele facetten opgeroepen: “*tedere ontferming, goedheid, deemoed, zachtheid en geduld (Kol 3,12)*”; “*de liefde als de band der volmaaktheid (vs 14)*”; “*de vrede van Christus (vs 15)*”; “*alle wijsheid (vs 16)*”; “*een dankbaar hart (vs 16)*”. En ook Paulus laat er geen twijfel over bestaan, waar die harmonie vandaan komt: de lezing begon als volgt: “*Bekleed u dan, als Gods heilige en geliefde uitverkorenen... (vs 12)*”.

Het evangelie brengt ons dan bij de kern van wat wij vandaag vieren: de H. Familie: Jezus, Maria en Jozef. Een heel bijzonder huisgezin, ja, zelfs het meest bijzondere dat er ooit geweest is of nog zal zijn: een subliem heilige familie: St. Jozef was een grote heilige, prompt gehoorzaamend aan wat God van hem vroeg, vol zorg voor zijn gezin. Maria, geheel en al zondeloos vanaf het allereerste begin van haar bestaan, was Maagd en Moeder, en, in al haar nederigheid, de grootste van alle heiligen. En dan Jezus, God zelf, de eigen Zoon van God de Vader, Mens geworden voor ons. Een parel van een gezin! Zo mooi, dat we het ons eigenlijk nauwelijks voor kunnen stellen: het summum van harmonie, waarin al hetgeen wij zagen in de eerste en tweede lezing tot volle ontplooiing komt. “*Gods heilige en geliefde uitverkorenen*” ten volle!

Dit gezin leefde vanuit God en naar God toe. Maar dat is nooit gemakkelijk. Dat brengt in deze wereld ook lijden met zich mee. Voor Maria een grote eenzaamheid ten opzichte van haar medemensen, vooral vanaf de Boodschap van de engel Gabriël; voor Jozef het pijnlijke zoeken naar hoe hij verder moest,

toen hij ontdekte dat Maria zwanger was, voor Jezus zelf de overgang van Gods Heerlijkheid in de hemel naar een afhankelijk bestaan als klein Kind hier op aarde. En voor alle drie ook gezamenlijk lijden: de afwijzing in de herberg, de arme stal in het open veld, de vlucht naar Egypte, midden in de nacht...

Maar daarnaast ook grote vreugde: vreugde om de voltooiing van Gods grote plan in Jezus, vreugde om daaraan te mogen meewerken, van zó nabij! Vreugde om de Blijde Boodschap van de engel Gabriël; vreugde om de engel die aan Jozef verscheen in zijn droom, vreugde om de zwangerschap en om de woorden van Elisabet, vervuld van de H. Geest, vreugde om de schamele beschutting van die arme stal, die er toch was, vreugde om de herders die het Kind kwamen aanbidden, en die vertelden wat hun buiten in het open veld overkomen was, vreugde om de Wijzen, van zó ver gekomen, geleid door Gods ster...

En vreugde om het evangelie van vandaag, met Simeon en Hanna in de tempel. Jezus' "*vader en moeder stonden verbaasd over wat er van hem gezegd werd (Lc 2,33)*". Het is de verbaasde, dankbare verwondering over wat God bewerkt in mensen, over zijn liefdevolle trouw, over zijn bemoediging op onze vaak moeilijke weg.

"Wie zijn vader gehoorzaamt verkwikt het hart van zijn moeder". Het is in dit Heilig Huisgezin ten volle waar geworden, op een unieke, en zelfs tweevoudige manier. Want we mogen "*Vader*" hier ook met een hoofdletter lezen: God de Vader, aan Wie Jezus boven alles gehoorzaamd heeft, ook toen Maria en Jozef dat niet echt begrepen: bij zijn terugvinding in de tempel, op twaalfjarige leeftijd: "*Wist ge dan niet, dat Ik in het huis van mijn Vader moest zijn (Lc 2, 49)?*" Maria's Hart, doorkliefd door het pijnlijke zwaard van drie dagen zoeken met Jozef, zal uiteindelijk toch verkwikt zijn door het besef dat het zo goed was, omdat God zelf het zo beschikt had. En later zal zij dankbaar hebben ingezien, dat de Heer haar hiermee voorbereid had op dat nog veel pijnlijker zwaard: de drie dagen van Goede Vrijdag tot Pasen.

Dierbaren, moge het ook voor ons zo zijn. Mogen ook wij dit Heilig Huisgezin in alles navolgen, voorzover wij dat kunnen. Mogen ook wij in alles aan onze hemelse Vader gehoorzamen, en daarmee het Hart van onze Moeder Maria verkwikken. Amen.